

[Tholstrup.]

omkostninger på de varer, de skal købe, og som gennem manglende konkurrence og bureaukratisme er blevet kunstigt fordyret.

Det er også med denne lov i hånden lykkes det uheldige Århuskontor og andre landbrugsproduktmonopoler at hindre den salgsfremmende konkurrence vedrørende vor landbrugseksport, hvorved hundreder af millioner kroner er gået tabt og fortsat vil tabes, fordi man ikke vil tillade salgsfremmende moderne handelsmetoder. Loven koster således tab på såvel import som eksport. De kredse, der mener, at visse danske hjemmeindustrier bør beskyttes eller støttes, må henvises til at fremkomme med forslag om direkte tilskud, således at man kan se, hvor stor støtte de får, og således at man kan klarlægge, hvor stor støtte de har behov for. Det andet er at føre folk bag lyset, det er uværdigt for regeringen, og det er uværdigt for det danske folketing.

Hertil kommer alle de urimeligheder, der opstår f. eks. ved dollarpræmieringen, som betyder en ny omsætningsskat uden lov-hjemmel f. eks. på biler. Alle hindringer for en billig transport fordyrer varerne for køberen og nedsætter den pris, som vore eksportører får for deres produkter. Det er landbruget, eksportindustrien og arbejderne, der må betale, for at nogle ganske få hjemmeindustrifolk og aktionærer kan få udbytte.

Det går også ud over Danmarks ungdom, som under den statsdirigerede økonomi har vanskeligt ved at etablere sig som selvstændige næringsdrivende, og det vil sige, at mellemklassen formindskes.

Der er også anden ulighed i behandlingen af forskellige befolkningsklasser. Hvis en forretningsmand eller en kontormand i et rederi rejser til et fremmed land og arbejder dér i to år, kan han dér købe sig en bil og tage den med hjem, toldfri og fri for dollarpræmiering. Han skal blot betale den normale indregistrering og omsætningsskat af vognens værdi, men told og dollarpræmiering slipper han som sagt for. Hvis derimod f. eks. en sømand, der har sejlet 2 år på fremmede have, ja, selv om han har sejlet 20 år på fremmede have, vil tage den bil med hjem, som han har brugt i et fremmed land, f. eks. i den havn, han

oftest kom til, kan han ikke få indførsels-tilladelse. Vi har mange søfolk, som sejler i fremmed rutefart, både på danske skibe, der ikke kommer hjem, og på fremmede skibe; mellem 1 000 og 2 000 danske søfolk sejler således på norske skibe. Deres norske kolleger kan tage en bil eller motorcykel med hjem, når de har været ude i 2 år, men den danske sømand må ikke. Betingelsen i Norge er, at bilen er købt for valuta tjent i udenrigsfart.

I forvejen bliver den danske sømand dårligt behandlet skattemæssigt, og han bliver forfordelt. Hans ret til at fradrage nødvendige udgifter på sin skatteangivelse er alt for stærkt begrænset. Vil han have en nogenlunde menneskelig tilværelse, må han ofre betydelige beløb på rejser hjem til sin familie eller på rejser for sin kone til den fremmede havn, han anløber. Men det kommer selvfølgelig ikke vareforsyningsloven ved. Det gør derimod hans manglende ret til på lige fod med andre borgere at hjemføre en bil eller en motorcykel, og jeg vil derfor anmode udvalget og den højtærede minister om at tage dette problem op til omgående løsning. Det er dog bedre, at sømændene bruger deres penge til at hjemføre værdier for, fremfor at de bruger alle pengene derude.

Jeg sagde før, at jeg ville komme tilbage til planøkonomien. Jeg har nu fået lejlighed til med egne øjne at se resultaterne af planøkonomi i renkultur, og jeg vil indtrængende advare imod, at vi fortsætter ad denne vej. Vejen til materiel velstand, som det foreliggende lovforslag berører, går gennem frihed for folk til at disponere og handle. Indrømmer man ikke frihed her, går det også ud over al anden frihed.

Planøkonomien i det land, jeg lige har besøgt, er resulteret i forarmelse af hele befolkningen. Samarbejdet med den anden handelspartner — et større land med total planøkonomi — betyder dikterede eksportpriser, som kan karakteriseres som ren udplyndring. Efter først at have aftalt priserne — og dette med stærkt pres fra den stærkeste — ansætter den stærke handelspartner selv vekselkursen på valutaen.

Værdien af den ungarske forint og af rublen er nogenlunde den samme i indre købekraft, men den officielle vekselkurs er